

20. aprila referendum

Konec prihodnjega meseca poteče pet let, odkar smo se v velenjski občini odločili, da med prvimi v Sloveniji uvedemo samoprispevek ter tako zagotovimo sredstva za reševanje marsikaterih perečih vprašanj tako v družbenih kot komunalnih dejavnostih.

Na novinarski konferenci, ki je bila v zvezi s tem v sredo, 12. tega meseca, so predsednik skupščine občine Velenje Nestl Žgank, sekretar izvršnega odbora občinske konference socialistične zveze Jože Veber in tajnik občinskega sindikata Ivana Pukl najprej seznanili prisotne z rezultati referenduma.

V tem obdobju je bilo zbranih s krajevnim samoprispevkom 31.013.503 dinarjev. Še večji delež pa so primaknile gospo-

Novinarska konferenca

darske organizacije, ki so se z družbenim dogovorom obvezale, da bodo najprej tri leta plačevale poseben prispevek za financiranje nekaterih družbenih in komunalnih objektov splošnega pomena. Obveznost plačevanja prispevka so nato podaljšali še v leto 1974. Skupaj s sredstvi gospodarskih organizacij smo tako v velenjski občini v petih letih zbrali 77.161.830 dinarjev.

„Ni bilo lahko, lko smo se med prvimi v Sloveniji odločili za samoprispevek in predlagali dva odstotka od neto osebnih dohodkov. Toda tedaj ni bilo nobenih sredstev za negospodarske naložbe, nerešeno otroško varstvo, ceste v občini slabe, neasfaltirane,“ je dejal predsednik Nestl Žgank in dodal, da v tistem času ni bilo niti toliko denarja, da bi lahko plačali delavca, da bi pokosil travo na otroškem igrišču.

„Vprašali smo se, kaj narediti. Odločili smo se za samopri-

spevek. S tem, da smo uspeli, smo se tudi lažje dogovarjali z gospodarskimi organizacijami. Bili smo prva občina, kjer se je gospodarstvo odzvalo. Zdaj se pripravljamo na podaljšanje samoprispevka. O njem bomo glasovali 20. aprila prihodnji mesec. Občani danes gledajo drugače na samoprispevek kot pred petimi leti, saj se lahko sami prepričajo, koliko se lahko naredi z združenimi močmi in sredstvi. Pred nami stojijo številni novi objekti – od cest, otroških vrtcev, telovadnic do srednjih in višjih šol. Danes si niti ne moremo zamisljati, da vsega tega ne bi bilo. Če skušamo oceniti vrednost objektov, katere smo zgradili z združenimi sredstvi, lahko zatrdimo, da so vredni najmanj še enkrat toliko. Kajti krediti, ki smo jih najeli takoj ob uvedbi samoprispevka in jih potem seveda sproti vračali, so nam zelo pocenili gradnjo.

Zal pa moramo danes kljub vsemu tudi ugotoviti, da so šole polne, da za celodnevno šolanje razen dveh nimajo pogojev, da je otroško varstvo še zmeraj pereče, da je potrebna cela vrsta objektov družbenega standarda. Vse to so razlogi, da se bomo prihodnji mesec odločili za podaljšanje samoprispevka,“ je dejal predsednik Nestl Žgank.

Danes — za jutri

Jože Veber je novinarje seznanil, da bodo tokrat občani glasovali na referendumu, ki bo potekal pod geslom „DANES — ZA JUTRI“, po krajevnih skupnostih.

Vsaka krajevna skupnost bo namreč na zboru občanov (zbori so se začeli že 14. tega meseca) sestavila in sprejela program, katerega bodo uresničile z denarjem, zbranim s samoprispevkom. Denar, zbran na območju ene krajevnih skupnosti, ostane tisti krajevni skupnosti. Izjema so le krajevne skupnosti mesta Velenje (center, levi in desni breg, Šmartno, Staro Velenje, Stara vas, Pesje, Konovo in krajevna skupnost Salek), ki bodo 70 odstotkov zbranega denarja združile za sofinanciranje naslednjih objektov: 4. osnovne šole, posebne šole, vrtca v Pesjem, otroškega vrtca v Velenju — desni breg, otroškega vrtca Šmartno—Salek, 5. osnovne šole, glasbene šole in telovadnice v Pesju. Za te objekte je iz dosedanjega samoprispevka zagotovljenih že 36.915.400 dinarjev za njihovo dokončno izgradnjo oziroma za njihovo izgradnjo pa manjka še 47.900.000 dinarjev. Preostalih 30 odstotkov zbranega denarja pa bodo zgoraj navedene krajevne skupnosti uporabile za čisto lokalne namene. Vseh petindvajset krajevnih skupnosti pa se bo dogovarjalo za dodatna sredstva še s temeljnimi organizacijami združenega dela.

Komentar tedna

V zadnjem času v Sloveniji temeljito razpravljamo o naših globalnih okvirih in možnostih za nadaljnji razvoj Slovenije v naslednjih petih letih. Poleg dolgoročnega načrta razvoja potrebujemo tudi petletnega. Pred dnevi je tudi tovariš Tito zelo močno izpostavil problem planiranja, ko je dejal, da smo dosegli sicer veliko, da pa potrebujemo sedaj načrte za to, kam stremeti v prihodnje.

Gotovo je, da si v Sloveniji želimo predvsem enakomernejši gospodarski razvoj vseh območij in seveda pametnejše izkoriščanje prostora ter urejanje okolja. Predvsem v prostorskem planiranju lahko govorimo o naravnost prelomnem obdobju, v katerem moramo doseči večjo organiziranost ter smotnost v izrabi razpoložljivega prostora z bolj usklajeno

namensko uporabo površin. Pri tem pa moramo razvijati še občutek za policentričen razmah najrazličnejših dejavnosti, bolj izkoriščati prirodne vire, poznati prednosti določenega prostora ter zna-

čilnosti slovenske pokrajine nasploh ter njenih krajskih območij.

Nosilci vsega našega načrtovanja vse bolj postajajo delavci v temeljnih organizacijah združenega dela ter delovni ljudje in občani v krajevnih skupnostih. Plana jim ne more „vsiliti“ država, pač pa mora rasti na podlagi njihovih usklajenih želja ter interesov. To je tudi prvi porok, da bomo kratkoročne in dolgoročne planske delovno uresničili. Uskla-

jevanje interesov med temeljnimi organizacijami združenega dela in krajevnimi skupnostmi se mora tako pričeti že v prvi etapi izdelave osnutkov planov in se mora nadaljevati vse do sprejema temeljnega načrta razvoja. Poleg tega mora tudi samoupravno sporazumevanje zajemati razvojne interese v posameznih grupacijah in panogah. Združeno delo mora izobli-

klosti izogniti že tako, da bi planirali umneje, predvsem pa mnogo bolj realno in zato v skladu z možnostmi, ki jih imamo.

Za uspešno uresničevanje planskih nalog, ki jih združenemu delu nalaga ustava in uveljavljanje samoupravnega sistema v celoti, je nujno, da se seveda v celoti uveljavi ustavni položaj delavcev v temeljnih organizacijah združenega dela, pospešijo procesi samoupravnega povezovanja združenega dela in oblikovanja širših združenih razvojnih organizmov. To pa pomeni, da moramo tudi na planiranje gledati samo v spletu uresničevanja vseh ustavnih določil.

MILAN MEDEN

Načrt za jutri

kovati v Sloveniji in Jugoslaviji skupno razvojno politiko zlasti na področju energije, prometa, metalurgije ter kovinsko predelovalne industrije, kemije itd. Za slednjo trditev ne potrebujemo mnogo dokazil, spomnimo se samo na elektroenergetsko stisko Slovenije pred časom, pa na težko propustnost slovenskega cestnega prometa, zagato proizvajalcev izdelkov, ki potrebujejo barve kovine itd., in na dlani je, da bi se marsikateremu problemu v prete-

NE

naš čas

21. marca 1975 — leto XI — št. 11 (270) — Cena 2 din
Glavni in odgovorni urednik Ljuba Naraks

Prizor z vaje

● NOCOJ V VELENJSKEM DOMU KULTURE PREMIERA AMATERSKEGA GLEDALIŠČA

Komedija »Gospod Evstahij«

Amatersko gledališče Velenje se bo danes, 21. marca, ob 20.

uri v domu kulture v Velenju predstavilo občinstvu s premiero komedije v treh dejanjih „GOSPOD EVSTAHIJ“. Delo, ki ga je režiral Karel Čretnik, prinaša gledalcem obilo pikrega humorja in zabave.

Sicer pa je to že druga premiera amaterskega gledališča v tej sezoni. Poleg navedene komedije so imeli kar sedem predstav „Zruška“, dela Vinka Trnkavsa, ki govori o težakem rudarskem poklicu.

Za vaše stanovanje

- ki ga želite opremiti na novo,
- mu spremeniti videz,
- zamenjati, kar vam ne ugaja več
- in
- dodati drobne detajle,

da se boste v njem počutili zadovoljni in srečni, boste našli vse, kar vam je potrebno, v eni hiši, v

VELEBLAGOVNICI

N nama
V VELENJU

Moto cross za nagrado Velenja

ZA NAGRADO
VELENJA
4.7.1975

Prizadevni člani avto-moto društva Velenje se že z vsom pripravljajo na organizacijo moto crossa za nagrado Velenja. Med drugim so izdelali tudi že osnutek plakata, ki naj bi na pobočje Šaleka privabil kar največ ljubiteljev tega športa.

Po nekajletnem premoru bodo v Šaleški dolini ponovno zabmeli motorji. Vendar tokrat ne po velenjskih ulicah, ampak po strmih Šaleka. Prizadevno Avto-moto društvo Velenje bo namreč organiziralo 4. julija ob 30. obletnici osvoboditve, v počastitev 100-letnice velenjskega premogovnika ter 735-letnice vasi Šalek moto cross za nagrado Velenja. Na prvi tovrstni prireditvi v občini bodo nastopili najboljši tekmovalci Slovenije in Hrvaške na 250 kubičnih motorjih. Že v naslednjih letih pa naj bi na tej prireditvi nastopali tudi najboljši mednarodni tekmovalci.

Pokroviteljstvo nad prvim moto crossom v dolini bo prevzel Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje.

Ceprav so do 4. julija še dobri trije maseci, so se člani velenjskega avto-moto društva že lotili skrbnih priprav, saj pričakujejo, da bo moto cross pritegnil več kot petnajst tisoč ljudi. V začetku tega meseca so imenovali poseben 15-članski prireditveni odbor (predsednik Ivan Fece) in 30-člansko vodstvo dirke z Milanom Lukmanom na čelu. V sami izvedbi tekmo-

vanja bo sodelovalo več kot 200 ljudi. Na pomoč pa bodo priskočili tudi predstavniki Orehove vasi, kjer je ta šport tako rekoč doma. Pred nedavnim so si teren za Šalekom ogledali tudi posamezni republiški in

zvezni funkcionarji, ki so zatrjili, da je odlična in ima vse možnosti, da postane ta prire-

ditev v Velenju tradicionalna. Seveda pa bo to možno le v pri-

meru, da se bodo v organizacijo moto crossa vključili vsi dejavniki v občini. Za to priložnost bo društvo izdelalo še posebno značko, ki bo obenem tudi vstopnica.

Pa še o nečem razmišljajo člani avto-moto društva. Z denarjem, ki ga bodo dobili s prodajo starih prostorov ob celjski cesti, želijo postaviti nekje v bližini nove proge za moto cross manjši objekt s klubskimi prostori in bifejem. Ta objekt bi lahko služil poleti kot okrepčevalnica gledalcem te motoristične prireditve, pozimi pa smučarjem.

KRAJEVNA SKUPNOST VINSKA GORA

Kdaj avtobusno postajališče?

Vsak solarček bi ob pogledu na krajevno tablo z napisom Vinska gora najprej pomislil pač na to, kar naslov narekuje: da gre za krajevno skupnost, ki je bogata z vinogradi. Tudi sam sem se večkrat vprašal, če se kraj upravičeno tako imenuje ali ne. Zato sem se pred kratkim odpravil v Črnovo, enega izmed šestih zaselkov krajevne skupnosti Vinska gora, k njihovem predsedniku Ivanu Košanju. Tam sem najprej zvedel, da ima njihova krajevna skupnost poleg Vinske gore in Črnove še naslednje zaselke: Lipje, Janskovalo, Prelesko in Lopatnik, kjer je skupaj 1300 krajanov. Med zaselki je največji po površini Črnovo, ki se deli še na Spodnjo in Zgornjo Črnovo, po številu krajanov pa je v ospredju zaselek Lipje.

Ivan Košan pa ni le predsednik sveta krajevne skupnosti Vinska gora, ampak je tudi sodoben kmetovalec, ki se je že pred dvajsetimi leti odločil za plantažno sadjarstvo. Sicer pa smo ga tokrat obiskali, da bi se z njim pogovorili kot s predsednikom krajevne skupnosti. Najprej sem ga vprašal, če je kraj resnično bogat z vinsko trto. „Že leta 1553 se je kraj imenoval Vinska gora,“ je začel pripovedovati Ivan Košan. „Bojda so že v šestnajstem stoletju vozili menihi vino v gornjegrajsko opatijo. Potem se je ime večkrat spreminjalo. Dolga leta je bil Šentjanž na Peči, Šentjanž pri Velenju, Šentjanž na Vinski gori... Pred leti pa smo se odločili za krajše ime – Vinska gora. Čeprav danes ni več toliko vinogradov, kot jih je bilo včasih. Do prve svetovne vojne se je kraj ponašal z lepimi vinogradi, nenadoma pa se je pojavila trtna uš in marsikateri gospodar ni obnovil vinograda nikoli več. No, nekaj jih je še seveda; če za drugega ne, jih moramo vzdrževati vsaj za ime.“

– Kako gledate na razvoj kraja oziroma krajevne skupnosti v preteklih nekaj letih?
„Kraj se je v zadnjem času zelo spremenil. Predlani nas je doletela čast, da smo organizirali praznik žalske občine v našem kraju. Praznik nam je veliko prinesel. Odprli smo novo šolo, ki pa zdaj postaja že pretesna in jo bo verjetno treba čimprej razširiti, povečati bo treba tudi oddelek za otroško varstvo. V celoti smo prenovili zadržni dom, dokončali gradnjo gasilskega doma, takoj po prazniku je velenjska ERA preuredila trgovino na samopostrežni način, tako da smo zdaj tudi s preskrbo kraja zadovoljni, le kruh je še včasih bolj suh. Velika pridobitev krajevne skupnosti je tudi telefon, ki ga ima zdaj praktično vsak zaselek.“ Podobno kot teh pridobitev so se krajanje Vinske gore zelo razveselili tudi številnih z asfaltom pokritih cestnih odsekov v skupni dolžini blizu sedmih kilometrov, najmanj toliko pa so jih usposobili za vožnjo z avtomobili.

To so lepe strani krajevne skupnosti v sosednji občini. Njihove želje pa so naslednje:

„Že tri leta si prizadevamo, da bi v kraju dobili avtobusno postajališče,“ je dejal predsednik sveta krajevne skupnosti, „da ljudem ne bo treba čakati na avtobus na dežju. Tudi pokopališče že postaja pretesno, še vedno imamo precej cest posutih s peskom, na Lopatniku bi radi zgradili lovsko-turistični objekt, izredne težave imamo s pošto, ki v nekatere zaselke prihaja zelo neredno, zato že dolgo premišljujemo, da bi v kraju odprli pomožno pošto, saj prostor zanjo imamo v zadržnem domu, pri njeni ureditvi pa bi seveda pomagala krajevna skupnost. Čimprej bomo morali urediti tudi kanalizacijo v Vinski gori in urediti odvoz smeti. V ta namen smo se že začeli pogovarjati z velenjsko komunalo, da bi prevzela odvoz smeti, ker smo od Žalca preveč oddaljeni.“

Predsednik sveta krajevne skupnosti Vinska gora Ivan Košan pa je ob koncu povedal še en problem, ki zlasti žuli njihovo lovsko družino. Čeprav je njihova krajevna skupnost zelo obsežna, so lovci praktično neaktivni, ker nimajo lovišča, ki je zdaj v lasti velenjskih in delno lovcev iz Dobrne. Ne zdi se jim prav, da na njihovih loviščih lovijo sosedje, krajanje – domači lovci pa so tako tujci na svoji zemlji – loviščih.

PRODAJALNA VELENJE, PARTIZANSKA 3
VAM PRIPOROČA NAKUP OSEBNEGA AVTOMOBILA

ZASTAVA 101

Avtomobil ZASTAVA 101 ima nekaj izrednih tehničnih lastnosti:

- pospešek od 0 do 100 km/h – 20 sekund
- maksimalna hitrost vozila – 135 km/h
- moč in prostornina motorja 55 KM, 1116 cm³
- poraba goriva – 9,5 l/100 km
- disk zavore na prednjih kolesih
- električna oprema z alternatorjem
- programirani brisalci vetrobranskega stekla
- prostor za prtljago 325 dm³, pri zloženih zadnjih sedežih 1010 dm³
- primeren za vse ceste

Zahtevajte predračun za kredit v vaši banki, dobava vozila tako po vplačilu.

Obiščite prodajalno Velenje, Partizanska 3 ali zahtevajte informacije po telefonu 850-096.

Priporočata se »AVTO CELJE« – CELJE!

Kekec Franc

LIVARNA
TLAČNIH ULITKOV

ŽALEC, Ivanke Uranjekove 4

IZDELUJE PRECIZNE DROBNE ULITKE IZ CINKOVE ZLITINE »ZAMAK« ULITKE NA TLAČNEM STROJU ZA ELEKTRO IN ELEKTRONSKO INDUSTRIJO, AVTOMOBILSKO IN MOTORNO INDUSTRIJO, TER DRUGE VISOKO KVALITETNE ULITKE Z ZELO VELIKO NATANČNOSTJO ZA POTREBE FINOMEHANIKE, GOSPODINJSKIH STROJEV IN DRUGIH PROIZVODOV.

Vinska gora

Njihova skrb ni le smeh

Po obširni razpravi je prišla na vrsto najbolj zanimiva točka dnevnega reda 6. letnega zbora velenjskih humoristov modna revija. Postavni fantje (na sliki) so prikazali zbranemu občinstvu tako imenovane „sam sram kabine“, izdelek modnega salona za preoblačenje na dragih morskimi plažah v poletnih dneh.

Posnetek zgovorno kaže, da so udeleženci humorističnega zbora zelo navdušeni nad uporabnostjo „kabin“ za preoblačenje.

Najprej so sicer ugotovili, da Šaleška dolina sicer ni brez humorja in pa takšnih ali drugačnih humoristov, res pa je bilo, da le-ti niso bili med sabo povezani. Pojavila se je zamisel in rodilo se je društvo humoristov Šaleške doline, ime pa je popolno tudi brez krajevnih črk. Na začetku so imeli 100 članov, danes pa jih je že več kot 1500. In ti, ki skrbijo za to, da je treba včasih razpotegniti usta v smeh, pa čeprav niso plačani, so se v soboto sešli že na 6. redni letni zbor.

Kot je že običaj na vseh takšnih zborih, so tudi velenjski humoristi najprej seznanili vse navzoče v restavraciji velenjske Name najprej s poročilom o delu. Podal ga je predsednik Tine Podpečan.

V preteklem letu so imeli kar 98 rednih (tako je pač zatrdil predsednik) in 12 izrednih sestankov. Udeležba nadpovprečna. Vendar pa društvo v lanskem letu ni zgolj sejalo. Pohvalijo se lahko, da so lani organizirali množično akcijo „veliki bickl rally“, ki je potekala pod geslom „kdor goni telo, ta zdravi telo!“ Mislim, da ni treba posebej poudarjati, da je pritegnila veliko število mladih, malo starejših, starejših in najstarejših občanov. Ob novem letu so obiskali velenjske varovance v domu počitka v Novem Celju, jih obdarili ter jim pripravili vesel kulturni program. Sodelovali pa so tudi pri izgradnji šole solidarnosti v Zibiki.

Predsednik je omenil, da ima tudi njihovo društvo z nediscipliniranimi člani težave. Zato so morali poseči po raznih kaznih. Tako so najvišjo kazen – odvzem izrednega dopusta izrekli petim članom, prav tolikim prepovedali jemati avtoštoparke v avtomobile, vožnjo s kolesom po stranskih cestah in strminah pa trem. Društvo skrbi tudi za vzgojo svojega kadra. Med drugim so kar trije člani napravili šoferski izpit za trikotnik, in to na intervencijo komisije za pospravljanje ozimnice. Pohvalijo se lahko, da v zadnjem letu dni ni med njimi nobenega ločenca, nimajo pa še podatkov, koliko članov gleda skozi okno k sosedu. Izgona iz Velenja lani ni bilo nobenega, ker imajo vsi moške stanovanja. Res pa, da pogosto pozabijo na naslov, zato prihajajo pozno domov ali pa sploh ne.

Na zboru so podelili zaslužnim mojstrom smeha priznanja, dva najzaslužnejša pa so promovirali v dr. humorja.

Izdelek je slabo reklamiran, če ni prikazana tudi njegova praktična uporabnost. Potrebni je le nekaj sekund ali slab minutko ter dva in pol metra blaga in znajdeš se v kopalnih oziroma bikiniju velenjskih humoristov.

Milijonar iz Šoštanja

Vplačal 32 dinarjev – dobil 1.691.710

V ponedeljek dopoldne okrog devete ure je prodajalka v trafiki pri avtobusni postaji v Šoštanju prejela telegram z naslednjo vsebino: V včerajšnjem kolu športne napovedi je bila v Šoštanju edina dvanajstica v Jugoslaviji, ki dobi 169 starih milijonov dinarjev. Ko se dobitnik zgleda pri vas, naj nam sporoči naslov. Podpis: Loterijski zavod Slovenije.

Tudi mi smo zvedeli za senzacionalno novico. S kolegom Rudijem sva se odpravila v Šoštanj z namenom, da pretakneva vsako luknjo, samo da odkrijeva srečnega dobitnika. Čeprav sva potihem upala, da takšen sreč-

„Najprej bom rešil stanovanjski problem. Ne vem, kaj bom naredil.“

než ne more ostati dolgo neznan, vendar nisva pričakovala, da bova tako hitro odkrila njegovo ime. Že prvi mladenič, pri katerem sva se ob prihodu v Šoštanj ustavila, nama je povedal, da morava k Novaku v Metleče. Medtem se je nama pridružil tudi novinar Dnevnik in po nekaj minutah vožnje smo se ustavili pred hišno številko Metleče 7. Vrata so bila zaklenjena, na dvorišču ni bilo nikogar. Ko smo mislili že oditi, pride iz sosednjega stanovanja starejša ženska. Pričakovali smo, da bo ob pogledu na fotoaparatus uganila, zakaj smo prišli, vendar smo se zmotili. Vprašala nas je, koga iščemo.

– Ali ne veste?

„Kaj?“

– Da je vaš sin milijonar.

„Joj, ali je res? ... Rekel je, da bo znorel ...“ Ljudmila Novak nam je povedala, da je Branko Valič njen zet. Poročen je s hčerko Danico.

„Skupaj z dveletnim Dejanom živita kar tukaj, ker nimata stanovanja.“ Zapraskali smo jo, naj nam pokaže, kakšno Milanovo sliko, da bi ga lažje prepoznali.

S sliko v roki, na kateri je Branko vojak, ostrizen na krtačo, smo se odpravili nazaj v Šoštanj. Našli smo ga v delavnici mariborske Hidromontaže v termoelektrarni.

Pred nami je stal mlad mož, miren, kot da se ni nič zgodilo. Povedal je, da je po očetju Slovenec, mati pa je iz Hrvaške, in da se njegov priimek pravilno piše Valič. Z mehkim č.

„Rodil sem se v vasi Repoš, občina Djurdjevac. Takrat so moj priimek zapisali z mehkim č in ostalo je tako.“ K tem osebnim podatkom naj dodamo še to, da je Branko šele septembra odslužil vojaški rok, po poklicu je strojni tehnik, na delovnem mestu pa skupinovodja.“

Branko je v nedeljo takoj, ko so na televiziji sporočili pravičen stolpec športne napovedi, ugotovil, da ima dvanajst pravičnih rezultatov. Toda, da bo zadel toliko milijonov, se mu ni niti sanjalo. To je zvedel šele naslednji dan, ko so mu sporočili, da je prišel v trafiko telegram.

Branko ne igra redno športne napovedi. Ko pa igra, izpolni navadno dva listka. Tudi prejšnji petek ali četrtek, kateri izmed teh dveh dnevov je bil, se ni mogel spomniti, je izpolnil osem kombinacij. Listek številka A 369948 mu je prinesel 1.691.710,00 dinarjev.

Listkov ne izpolnjuje po nobenem sistemu. „Prvi dve vrsti napišem kar tako, ne da bi pri tem mislil na boljše ali slabše moštvo, na domač teren ali na presenečenje. Parov sploh ne gledam. Naslednje kolone pa izpolnjujem po logiki.“

– Katero je vaše moštvo?

„Navijam za „Partizan“. Že od tretjega ali četrtega razreda naprej. Na televiziji redno spremljam vse športne dogodke.“

– Se tudi sami ukvarjate s športom?

„Nimam časa. Moje delo je pač takšno, da je včasih treba delati tudi po dvanajst ur. Ob prostem času pa rad igram košarko in odbojko. Odbojko sem nekaj časa tudi treniral.“

– Zdaj ste milijonar. Vaš zadetek je doslej največji v državi. Kaj boste z denarjem?

„Ne vem. Bo še treba pre-

misлити. Saj v rokah še nimam ničesar ...

Stanovanja nimam. Živimo pri ženinih starših. V majhnem stanovanju nas je sedem.“

– Boste še igrali?

„To je bil moj prvi zadetek. Vendar vem, da na športni napovedi ne bom nikoli več dobil. Zato nanjo ne bom več igral. Poiskal si bom kaj drugega.“

Ura je bila že dvanajst, ko smo našli Branka Valiča, do slednjega Jugoslavana, ki je zadel tolikšno vsoto na športni napovedi pri nas. Da je milijonar, je zvedel okrog desete ure.

– Ste ženi že sporočili?

„Ne,“ je skromno odvrnil, kot da se ni nič presenetljivega zgodilo.

Odpravila sva se v Gorenje, ženo Danico sva našla v montaži I (štedilniki) za trakom.

Ko sva ji povedala, sprva ni mogla verjeti in na ustih ji je zastal dolg aaaaa ... Njene sodelavke, so zaradi ropota v tovarni preslišale številko sto, ko pa sva še enkrat glasneje ponovila, so kot v zboru zapele ooooo ...

Tudi Danico sva vprašala, kam bosta s tolikšnim denarjem?

„Ne morem več delati. Kaj naj rečem. Stanovanja nimam. Práv ta mesec bi bila zanj zaprosila v Gorenju. Tukaj sem zaposlena že sedem let. Tudi avtomobil sva na-

„Aaaa je res? Nnnn ... ne morem verjeti.“

meravala kupiti jeseni ... Eno bajto si bova zdaj brez skrbi naredila ...

– Tudi vi igrate na športno napoved?

„V zadnjem kolu sva izpolnila vsak svoj listek. Zadel je njegov. Že sinoči je govoril, da bo nekaj ... Toda toliko ...

Ne, ne bo me več v Gorenje. Jaz grem!“

POHIŠTVO priznanih tovarn

NUDI V VELIKI IZBIRI

SODOBNA OPREMA

MEBLO • LESNINA • GORENJE • SLOVENIJALE • STOL • VRBAS

ob otvoritvi novih poslovnih prostorov nudimo popust